

inden for kasserne som helhed, dels, om det gennemsnitlige medlemsbidrag i kassen har udgjort mindst 3,5 pct. af den gennemsnitlige (reducerede) årsløn i kassen.

De angivne refusionsregler gælder kassernes hovedforsikring. Til fortsættelseskasserne yder arbejdsløshedsfonden refusion af halvdelen af understøttelsesudgifterne, medens de angivne regler finder anvendelse på den øvrige halvdel af udgifterne.

Som anført i de indledende bemærkninger, har det været vanskeligt for den enkelte kasse at overse, om den ville blive berettiget til tilskud som vanskeligt stillet kasse, idet man ved vurdering heraf har måttet skønne over årslønnen inden for kassen i det år, i hvilket understøttelsesudgifterne blev afholdt. Da opnåelsen af det pågældende tilskud for flere kassers vedkommende har været afgørende for deres økonomi, har den usikkerhed, som de gældende regler har medført på dette punkt, været til væsentlig ulempe for kasserne.

Ifølge de foreslåede ændringer af reglerne om refusion og tilskud til kasserne — hvilke forslag, for så vidt angår refusion af understøttelsesudgifterne, er overensstemmende med den af kommissionen udarbejdede skitse, medens tilskuddet pr. medlem er modificeret i forhold til skitsen, jfr. de indledende bemærkninger — ydes refusioner og tilskud uden hensyn til, hvilket medlemsbidrag der faktisk er erlagt i vedkommende kasse.

Refusions- og tilskudsreglerne er udarbejdet således, at der ved stigende ledighed refunderes en stigende del af understøttelsesudgifterne, respektive ydes et stigende tilskud pr. medlem. Dog refunderes udgifterne til forsørger- og børnetillæg samt husleje- og brændselshjælp for samtlige kassers vedkommende med mindst 75 pct. Om disse udgifter bemærkes, at deres omfang i hver enkelt kasse afhænger af forholdet mellem antallet af forsørgere og ikke-forsørgere. Det nævnte forhold varierer stærkt fra kasse til kasse, og det har ingen sammenhæng med ledighedsrisikoen inden for kassen. På denne baggrund har man fundet det hensigtsmæssigt at foreslå, at refusionen af de omhandlede udgifter sker med en ensartet relativ høj minimumsprocentdel for samtlige kasser. Det bemærkes, at huslejhjælpen foreslås refunderet på linje med de andre sociale udgifter.

Ved beregningen af tilskuddet pr. medlem tages der, foruden til ledigheden, hensyn til indtjenings- evnen i faget, således at tilskuddet reduceres for kasser, inden for hvilke den gennemsnitlige årsløn, beregnet ved fuld beskæftigelse, overstiger den tilsvarende gennemsnitlige årsløn for samtlige kasser under eet.

Om systemets forudsætninger med hensyn til det fornødne medlemsbidrags størrelse henvises til kommissionens skrivelse af 15. januar 1958 (bilag 5).

Det medlemsbidrag, der herefter vil være at opkræve, skal være tilstrækkeligt til i forbindelse med refusionerne og tilskuddet fra statskassen samt kassens øvrige indtægter at dække understøttelsesudgifterne. Såfremt direktøren skønner, at en kasses medlemsbidrag ikke kan anses for tilstrækkeligt, kan han pålægge kassen at forhøje bidraget. Viser det sig efter afslutningen af et regnskabsår, at en kasse — f. eks. som følge af fejlskøn over ledigheden — har fastsat et utilstrækkeligt medlemsbidrag, skal — ud fra den betragtning, at hvert regnskabsår efter systemet skal hvile i sig selv — det manglende bidrag opkræves i form af et ekstra bidrag; dog kan et sådant manglende beløb eventuelt dækkes ved hjælp af kassens formue, forudsat at denne fremdeles må antages at være tilstrækkelig til at sikre kassens likviditet, d. v. s. tilstrækkelig til at afholde de fulde understøttelsesudgifter, indtil statskassens refusioner og tilskud kommer til udbetaling, og til at imødegå svingninger i understøttelsesudgifterne som følge af ændringer i ledigheden og i den gennemsnitlige understøttelsesudgift pr. dag.

Arbejdsløshedskasserne har ved en nyordnings gennemførelse ønsket, at kassernes administrationsudgifter holdes uden for tilskudsordningen. Som følge heraf er det i § 12, stk. 5, fastsat, at administrationsudgifterne ikke kan afholdes af de foran nævnte medlemsbidrag.

Forslagets § 12, stk. 6 og 7, svarer til henholdsvis § 12, stk. 2, og stk. 4, i den gældende lov.

Det kan ikke udelukkes, at en kasse, der har en minimal ledighed, efter bestemmelserne i forslagets § 13, stk. 1-3, vil kunne opnå en større indtægt fra statskassen, end understøttelsesudgifterne andrager. Da et sådant resultat ikke findes rimeligt, er det i § 13, stk. 5, foreslået, at de samlede tilskud og refusioner ikke kan overstige kassens faktiske understøttelsesudgift.

Forslagets § 13, stk. 6, svarer til den gældende lovs § 13, stk. 6.

Ad forslagets § 13, stk. 7, bemærkes: Efter den gældende lovs § 13, stk. 7, refunderes af landets kommuner over det mellemkommunale refusionsforbund til statskassen 7/30 af dennes udgifter til arbejdsløshedsforsikringen, bortset fra statstilskuddet til arbejdsløshedsfonden og statens refusion til kasserne af udbetalt huslejhjælp, hvilket svarer til, at kommunerne har refunderet statskassen ca. 15 pct. af samtlige offentlige tilskud til kasserne.